Akce: 16. Moc nebo Pomoc aneb cesta do Moravské Nové Vsi

Akce

Moc nebo Pomoc aneb cesta do Moravské Nové Vsi

V neděli o půl třetí za velké průtrže mračen opouštíme s Robinem Liberec a na druhé straně Ještědu nabíráme bratra Otu Pokorného, s nímž vytvoříme na příštích 57 hodin veselý pracovní tým. Stavujeme se v Olomouci, kam se na studijní rok Robin stěhuje s postelí a klavírem.

2Z4 0157
2L6 9057

V neděli o půl třetí opouštíme Liberec

Do Moravské Nové Vsi (MNV) přijíždíme až ve 21:00 h a jsme vlídně přijati paní asistentkou na místní katolické faře, kde máme domluvený nocleh a kde máme také pomoci s obnovou po tornádu, které se nevyhýbá ani kostelům ani farám. Věž kostela musela být sundána, neboť byla narušena střešní krytina.

Rozebíráme lešení na jedné straně fary, abychom ho na druhé straně odpoledne postavili.

První průjezd vsí (městyse) dává tušit nebývalý rozsah škod.

Příští den si přivstávám a na dvoře se setkávám s panem Františkem Papežem. Bůh musí mít smysl pro humor, neboť tento bratr v Kristu včera přehodnotil své plány a kolmo jede vstříc setkání s papežem do Šaštína.

Krátké setkání s panem farářem a seznámení se s naším dnešním šéfem panem Růžičkou. Pod jeho vedením rozebíráme lešení na jedné straně fary, abychom ho na druhé straně odpoledne postavili. Není to nic jednoduchého, ani složitého. Kolem páté končíme a docela máme dost.

Rozebíráme lešení na jedné straně fary, abychom ho na druhé straně odpoledne postavili.

Pan Růžička je sedmdesátník, který celý život dělal „zedníčinu“, ale teď už po výškách neleze. Jeden den vystačil na to, abychom se sblížili a vyslechli jeho nelehký životní úděl. Nechtělo se mu domů, kde bude sám.

My se hodíme do gala a jdeme na vycházku a pak ještě do blízkého Týnce, kde u kostela poznáváme, světe div se, kolo pana Růžičky. Jeho ohmataná lenika je neklamným, že se ještě zastavil v kostele a pak na hřbitově.

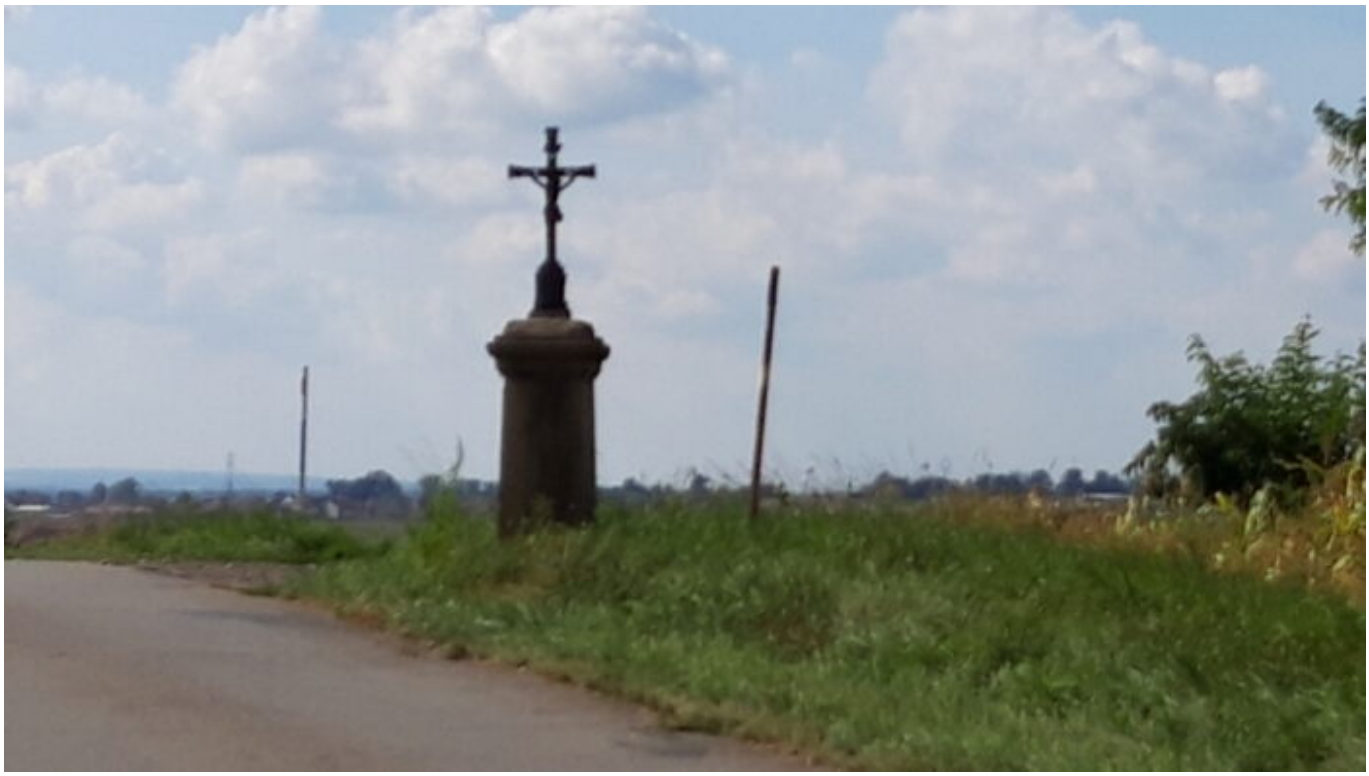
Křížek u cesty

Na večerní procházce městysem počítáme pobořené domy a nedodělané střechy. Je jich stále stovky. Zájem dobrovolníků opadl snad dílem také proto, že ve městě není dost těch, kdo mohou stavby řídit a udělat odbornější práci.

Pokud umíte zednické práce, nebo pokrývačské či tesařské, budete tu vítáni s otevřenou náručí. Navíc MNV není jediná poničená ves. Hrušky vedle likvidují snad ještě větší škody.

Náš tým

Do myslí se vkrádá pocit, že tahleta pomoc lidem na Jižní Moravě mohla být přeci jen lépe zorganizována a také je vidět, že ani dostatek peněz nevyřeší všechno. Je potřeba víc.

Venku je teď třicet stupňů a jasno, ale i letos zřejmě přijdou podzimní deště a po nich zima.

Ještě jsme zváni paní Křížovou do místního vinařského sklípku a rádi přijímáme. Znovu je to setkání s lidmi a to blaží. Pan Žůrek, je bodrý chlap a podle vzorků, které ochutnáváme, velice šikovný vinař. Témat je dost, po třech hodinách plynulého rozhovoru se loučíme s díky, že nás tito nám dříve neznámí přijali s velkou pohostinností.

Fara je už zavřená a tak musíme zvonkem probudit pana faráře Kalinu. Je ospalý, ale ochotný a chápající. Jsme příjemně unaveni a usínáme s vědomím, že tento den jsme opravdu žili.

Ráno je znovu nádherně a protože zedníci nejsou, vydáváme se po snídani na „své“ lešení, abychom omítli římsu těsně pod střechou. Zkoušíme to lepidlem, ale vrstva je příliš velká, tak rozděláme maltu.

Když vytahujeme kýble do příslušné výšky asi 6,5 metru prodlužují se nám ruce a kostrč scvrkává. Ale v poledne je hotovo a my máme radost z dokončené práce.

Rozhodujeme se, že odpoledne pojedeme do Valtic na malý výlet. Já navštívím bývalé kolegy a kolegyně na Základní škole a Ota si zajde do zámeckého parku.

Rozhodli jsem se, že po předání sbírky, úklidu a rozloučení pofrčíme domů, avšak přes Mikulov, který v jisté době (16. stol.) poskytl ochranu velkému počtu anabaptistů a hutteritů. Měla by tam někde ležet odhalená deska s bustou Balthasara Hubmaiera.

Na čtvrtou hodinu nám pan farář sjednal návštěvu u paní, které chceme odevzdat sbírku členů a přátel libereckého sboru. Bydlí v Mobil heimu, neboť její byt tornádo vymetlo z podkroví Městského (obecního) úřadu.

V Mobil heimu

V provizorním bydlení je třicet stupňů, na to, že zde bydlí s dvěma dětmi a maminkou je to opravdu náhradní bydlení. Zimu si tu představit nedokáže.

Naslouchámě příběhu člověka, který prožil trauma a teď prožívá nejistotu. Na MěÚ prý řekli, že ať se k možnosti nového městského bytu neupíná. Snaží se tedy sama s podporou několika členů rodiny. Ti mají také poničeno a svých starostí až dost.

Slova poděkování a jdeme. S modlitbou, aby nejistotu vystřídal pokoj a aby tu byla do budoucna naděje normálního bydlení. Ještě ji vyměníme kontakty, fotka a rychle balit.

Mikulov

Odjíždíme kolem 19:00 h s krátkou zastávkou u Křížových a pak Valtice, Mikulov a vytoužená D1 skoro opravená. Tak snad to takhle dlouho nebude trvat v obcích, na něž se pomalinku polehounku začíná zapomínat.

Radek Pospíšil

Situace v těchto vesnicích volá po větším zájmu ostatní veřejnosti – zvláště křesťanů. Na místě je možno pochopit, že peníze opravdu nezmůžou vše a jsou potřeba až na druhém a třetím místě. Teď je především třeba zedníků, klempířů a tesařů a k ním vždy přiměřený počet (4) přidavačů. Tato výzva by měla zaznívat častěji. Ať volby nepřebijí opravdové potřeby lidí, kteří se právem bojí zimních měsíců.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku Baptisté – Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů